

Dag 14 - 9-11 - Cairo: Egyptisch Museum

Geschreven door Bjorn Koopmans

dinsdag, 09 november 2010 20:34 - Laatst aangepast zondag, 30 januari 2011 14:10

Mijn kamergenoot wekt me onbedoeld door zijn gestommel een half uur te vroeg (om 7u30), dus ik sta brak op, hoewel ik best goed geslapen heb.

De douche is in dit hotel erg lekker, dus ik neem het er van. Om 8u45 schuif ik aan bij het extreem uitgebreide ontbijt. Er is zoveel keus, dat ik bijna verdwaal tussen de etenswaren. Bestek en glazen zijn echter een stuk moeilijker te verkrijgen.

Enkele minuten later dan gepland, om 9u40, lopen we met z'n allen de 15 minuutjes naar het Egyptisch Museum. Een enorme toeristenmenigte wacht ons daar op. Het lijkt of het aantal bezoekers ieder jaar toeneemt. Met alle gevolgen van dien. Enige vorm van sfeer die dit prachtige, oude museum ooit had is nu echt verdwenen en ieder voorwerp dat in handbereik staat zonder glas ertussen slijt langzaam maar zeker af door het aanraken van miljoenen mensenhanden. Ook het museum zelf is wanhopig aan restauratie toe. Gelukkig wordt aan dit laatste het laatste jaar hard gewerkt. Verschillende secties zijn afgesloten en achter de schermen (letterlijk) wordt op z'n Egyptisch driftig geschilderd en gerepareerd. Opvallend is dat de schermen rijkelijk voorzien zijn van een Nederlandse uitleg voor de werkzaamheden.

Om 10u10 begint de reisleader met zijn rondleiding. Ik trek zoals gebruikelijk mijn eigen plan. Eerst bekijk ik uitgebreid de prehistorische en pre- en vroegdynastische voorwerpen. Dan struin ik wat door het museum, onder meer langs de Amarna sectie en de Toetanchamon collectie waar je over de hoofden kunt lopen. Korte tijd observeer ik Egyptische conservatoren die een vitrine uit elkaar schroeven om enkele van de grote, met bladgoud bedekte oesjabti-beeldjes te catalogiseren, fotograferen en op te meten. Een dame noteert alles in een enorm groot (ca. 0,5 m bij 1 m) boekwerk vol met kleine vakjes en regels, terwijl een man zonder handschoenen en met een beangstigende nonchalance de onbetaalbare beeldjes uit de vitrine 'plukt' en op een wankel tafeltje neerlegt. Het Egyptologische hart slaat telkens een paar tellen over bij dit ietwat zorgwekkende schouwspel, dus loop ik weer gauw verder.

Als ik langs de Mummie Zaal loop, besluit ik hier weer eens een kijkje te nemen; dat is alweer zeker 4 jaar geleden. Ik betaal de ca. 12 Euro en niet veel later sta ik in de zaal waar de lichamen van enkele van Egypte's meest invloedrijke en beroemdste farao's liggen. In de aanwezigheid van zoveel koninklijkheid moet een mens haast wel tot zwijgen gestemd worden. En anders gewoon uit respect voor de overledenen. Maar helaas blijkt de realiteit voor de meeste bezoekers anders te zijn. De bordjes waarop tot stilte gemaand wordt, worden totaal genegeerd en het is hier bijna nog lawaaiëriger dan in de rest van het museum. Ik probeer me hier een beetje voor af te sluiten, maar uiteindelijk kan ik er niet meer tegen en loop naar buiten.

Dag 14 - 9-11 - Cairo: Egyptisch Museum

Geschreven door Bjorn Koopmans

dinsdag, 09 november 2010 20:34 - Laatst aangepast zondag, 30 januari 2011 14:10

Sinds een paar jaar is er een tweede Mummie Zaal aan de overkant van dezelfde verdieping. Maar weinig toeristen schijnen dit te weten, want als ik hier even later binnen stap, zie ik alleen maar Egyptische schoolklasjes. Vlak achter de ingang van de zaal staan vitrines opgesteld met de lichamen van de koninklijke familie uit de Amarna periode: Tiye, de moeder van Toetanchamon (naam onbekend) en natuurlijk het skelet van Achnaton. Dat wil zeggen, aangenomen dat de resultaten van het recente DNA onderzoek naar deze restanten kloppen met de werkelijkheid. Even verderop liggen de mummies van een aantal minder bekende koningen, koninginnen en prinses, zoals Seqenenre Taa II, Maatkara en Djedptahioëfanch.

Helaas is er op dit moment geen tijdelijke tentoonstelling, maar ik ben behoorlijk moe, dus stiekem vind ik dat niet zo erg. Om 12u30 sta ik weer buiten in de tuin van het museum. Ik zoek een muurtje in de zon op om wat kaakjes en nootjes te eten. Na een korte stop bij een museumwinkeltje breng ik een bezoek aan het goed verscholen Children's Museum in de kelders van het Egyptisch Museum. Deze leuke, semipermanente tentoonstelling is pas sinds een jaar open. De voorstellingen, scènes en beelden die in Lego zijn nagemaakt, zijn afkomstig van een reizende tentoonstelling en stellen mij nogal teleur. Ik heb betere Lego reproducties gezien. Niettemin leuk om te zien. Nog leuker zijn de authentieke voorwerpen die hier opgesteld staan. Men vindt hier niet alleen de unieke, koperen beelden van Pepi I, maar ook een aantal gouden voorwerpen uit de Toetanchamon collectie die in het Egyptisch Museum zijn vervangen door een briefje met de tekst 'Abroad on traveling exhibition'. Het is een unieke ervaring om deze topstukken in alle rust te kunnen bekijken. Deze rust is echter relatief, want regelmatig wordt ik onder de voet gelopen door hordes schoolkinderen. Het is onbegrijpelijk dat de opstellers van deze tentoonstelling ervoor hebben gekozen om een aantal duizenden jaren oude beelden in hand- en voetbereik te zetten, want de kinderen gaan er allerminst zachtzinnig mee om en controle ontbreekt.

Om 13u50 vind ik het mooi geweest en verlaat het museum. Al winkelend in de buurt stuit ik bij toeval op de American University in Cairo (AUC) Press Bookstore. Ruim een jaar geleden had ik immers berichten gelezen dat deze samen met de rest van de campus van de AUC naar de buitenste regionen van de stad was verhuisd. Blijkbaar heeft men gelukkig toch nog een boekwinkel in het centrum, hoewel op een iets andere locatie. Het is een mooie en grote winkel met zeer ruime sortering. Ik kan het dan ook niet laten om 4 boeken te kopen. Rond 15u30 keer ik terug naar het hotel, waarbij ik, gewoon voor de lol, een paar keer mijn leven waag door niet te kiezen voor de voetgangerstunnels, maar de wegen over te steken.

De groep verzamelt zich om 19u00 in de lobby voor het afscheidsdiner. Maar eerst moeten de cadeaus voor reisleader en gids afgerekend worden. Het afscheidsdiner verloopt rommelig. Eén tafel heeft al drinken en soep voordat mijn tafel de kans heeft gehad drank te bestellen. De speeches zijn niet te verstaan door de enorme herrie in het hotel-restaurant. Het eten van het buffet is niet gelabeld en dus moeten we zo'n 5 minuten zoeken naar de soep en als we die

Dag 14 - 9-11 - Cairo: Egyptisch Museum

Geschreven door Bjorn Koopmans

dinsdag, 09 november 2010 20:34 - Laatst aangepast zondag, 30 januari 2011 14:10

eenmaal gevonden hebben moeten we maar raden wat het is. Dat geldt ook voor de hoofdgerechten en nagerechten. Daar staat tegenover dat de keuze enorm is en vrijwel allemaal goed van smaak. We moeten allemaal een rekening tekenen, ook al wordt er niets afgerekend (is immers vooraf betaald), wat voor de nodige verwarring zorgt. Als we na heel lang wachten eindelijk iets te drinken krijgen, krijgen we ook direct de drankrekening gepresenteerd. Die besluit ik cash te betalen, want dit is onze laatste avond en ik heb verder geen hotelkosten gemaakt, dus dan ben ik er meteen van af. Bovendien betaal je 1% toeslag om het op je rekening te zetten. Gevolg is wel dat ik tijdens de maaltijd 4x gevraagd wordt om de rekening te ondertekenen en dus iedere keer moet uitleggen dat ik cash wil betalen. Gelukkig is het diner gezellig en het afscheid van gids Mohammed roerend.

Om 21u10 ga ik naar mijn kamer, waar mijn kamergenoot al bezig is met voorbereiden op de thuisreis van morgen. Het einde van een onvergetelijke reis!